

ster kom gennem hele den kritiske Sommer for ham. Dernæst har jeg nævnt, hvad Ministeren har sagt om alle disse Forhold. Den højtærede Minister kan ikke bestride, at jeg har læst Ordene op aldeles, som de er kommet; hvor der har været Forbehold, har jeg ogsaa nævnt disse. (*Statsministeren* [N. Neergaard]: Nej, det har det ærede Medlem ikke!). Jo, jeg har nævnt Forbeholdene ogsaa, men det er jo ikke heller blot mig, som Gang paa Gang, den Gang Ministeren fremsatte disse Udtryk, kritiserede dem. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard har, naar disse Udtalelser var fremsat, paavist, hvor urimelig optimistiske de var, hvorledes de ikke vilde kunne svare til Virkeligheden. Det er det, jeg nu har opfrisket i Erindringen for Ministerens ny optimistiske Betragtning, som kun er en Gentagelse af, hvad han har sagt Aar efter Aar.

Pinholt: Jeg har blot paapeget disse faktiske Forhold, som var til Stede under den tidligere Regering, at Dr. Brandes i Virkeligheden tog saa overordentlig Fejl, da han gjorde op, hvorledes Statens Midler i det hele taget vilde ligge. Han sagde ganske vist den Gang, at det var de indenrigsministerielle Udgifter, der havde forvildet ham, og han sagde ogsaa senere, at han ikke mere offentliggjorde de maanedlige Oversigter, som han fik fra Bogholderiet, for at de ikke skulde friste Ministeriet til at tro, at han var for godt ved Muffen. Men det, som jeg vilde slaa fast, var det, at den nuværende Stats- og Finansminister og det nuværende Styre i det hele taget i ingen Henseende har været det tidligere underlegent — tværtimod —, og at naar man nu forud for Sommerens Møder har villet fremsætte den Bebrejdelse, at det nuværende Styre ikke har kunnet forudse noget som helst, saa har det i alt Fald været endnu ringere i den foregaaende Tid.

Det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer af Oppositionen har tidt været inde paa, hvad Venstre har lovet forud for Valgene i 1920. Jeg skal sige det ærede Medlem, hvad jeg lovede mine Vælgere paa det første Møde. Det var, at hvis Venstre kom til at danne Regering og fik Styret, vilde en uvægerlig Følge deraf blive, at vi fik højere Skatter, thi det vilde blive nødvendigt for at faa Bund i de bundløse finansielle Forhold, vi havde. Det var det, jeg lovede dem, og det er jo blevet holdt.

Rode: Ja, at det Løfte, som det ærede Medlem Hr. Pinholt har givet sine Vælgere om, at man skulde faa højere Skatter, er blevet holdt, skal ikke blive bestridt fra vor

Side. (*Pinholt:* Det er for saa vidt urigtigt, som det er Trykket af Skatterne). Naa, det ærede Medlem mener altsaa ikke nu at kunne staa ved, hvad han for et Minut siden sagde her fra Talerstolen; jeg forstaar, at han har været Genstand for en Overvældelse. Men han har altsaa lovet sine Vælgere, at han vilde skaffe højere Skatter. Der bliver ikke megen Mening i at imødegaa det ærede Medlem, naar han nu har taget sin Paastand tilbage. Den anden Del af hans Paastand maa da ogsaa være urigtig, for naar højere Skatter ikke har været nødvendige for at dække det bundløse Uføre, som fandtes ved Ministeriets Tiltrædelse, saa har det altsaa heller ikke være et saadant bundløst Uføre.

Fraenkel: I de Udtalelser, den højtærede Statsminister henvendte til mig, bemærkede han, at mit tidligere Foredrag havde haft en vidtspændende Karakter. Den højtærede Minister gjorde ikke denne Bemærkning som en Bebrejdelse overfor mig. Snarere laa der en vis Anerkendelse i den, og dette var jeg glad for, for det er i Nutiden fuldstændig umuligt med nogen Nytte at behandle handelspolitiske Emner, medmindre Behandlingen bliver vidtspændende. En af vort Erhvervslivs betydeligste Mænd har netop for nylig sagt, at man kunde ikke tale om Forretning, medmindre man kunde overse Jordklodens Økonomi, og en Statsmand i det engelske Parlament udtalte under Krigen med Henblik paa økonomiske Forhold ogsaa: Man vil for Fremtiden ikke kunne tænke i Stater, man maa tænke i Kontinenter.

Jeg var altsaa glad ved at høre den højtærede Statsminister gøre den Bemærkning overfor mig uden at give den Karakteren af en Bebrejdelse. Men den kom til at staa i en vis Modsætning til en Bemærkning af den højtærede Landbrugsminister, der danner ligesom et Komplement til den første. Den højtærede Landbrugsminister udtalte nemlig, at det var heldigt, om man kunde holde sig til Nutidens Forhold, ved Omtalen af, at jeg havde talt ogsaa om de engelske Forhold i Fortiden. Jeg ved nu ikke, hvem det var heldigt for, det kommer naturligvis noget an paa det. For den højtærede Landbrugsminister kan det godt være, at det var heldigt. For Forstaaelsen af de Nutidsforhold, som jeg omtalte, vilde det være meget uheldigt, om jeg holdt mig alene til Nutidens Forhold, thi Bedømmelsen af, hvor vidt en Beskyttelse kan virke til Held for en Industri, lader sig, hvis vi skal bort fra Teorierne, udelukkende klare gennem en